

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **R. B.**, zastoupený JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava – Moravská Ostrava a Přívoz, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2015, č. j. 22 Af 57/2013 – 49,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2015, č. j. 22 Af 57/2013 – 49, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 16. 4. 2013, č. j. 9709-8/2013-900000-304.5, jímž byla změněna část výroku rozhodnutí Celního úřadu Karviná ze dne 3. 12. 2012, č. j. 12834-4/2012-146100-024, kterým byla stěžovateli vyměřena daň z lihu, a ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno.

Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., které však nijak nekonkretizoval s tím, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti také uvedl, že si „... *dovoluje požádat o vyslovení souhlasu s tím, aby odůvodnění kasační stížnosti bylo stěžovatelem doplněno ve lhůtě do dne 27. 11. 2015*“.

Protože kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti ve smyslu ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 23. 11. 2015, č. j. 7 Afs 273/2015 - 20, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvedené důvody kasační stížnosti skutkově a právně konkretizuje. Současně byl stěžovatel poučen, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, a soud řízení o kasační stížnosti odmítne. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 23. 11. 2015. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula ve středu 23. 12. 2015, aniž by na ni stěžovatel jakkoliv reagoval.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „[j]ednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.“ (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2005, č. j. 5 Azs 162/2005 - 51, ze dne 29. 6. 2005, č. j. 1 Azs 104/2005 - 46 a ze dne 15. 6. 2015, č. j. 5 As 58/2015 - 12).

V daném případě tedy stěžovatel k výzvě soudu vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil, když důvody podání kasační stížnosti skutkově ani právně nekonkretizoval.

Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, které brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2016

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu